

[Thorndahl]

somheder, skal have sikret sig endeligt, at kravene rent faktisk teknologisk set kan gennemføres, samtidig med at man supplerer det med en økonomisk vurdering, således at man kan sikre, at vilkårene er i overensstemmelse med lovens formålsparagraf. Det er baseret på den enkle forudsætning, den enkle opfattelse, at vi forestiller os, at de, der har myndighed til at stille krav og vilkår til andre, rent faktisk også selv er i stand til at løse de opgaver, de forlanger udført af andre, ofte suppleret med tvangsfuldbyrdsbestemmelser.

Så bemærkede jeg, at de konservatives ordfører, hr. Ole Bernt Henriksen, nærmest glædestrålende slog fast, at det var en udmærket lov, og det er jo også kun socialdemokratiet og det konservative folkeparti, der bærer det parlamentariske ansvar for denne lov. Men jeg føler trang til afslutningsvis at sige, at det udmærkede indlæg, som de konservatives erhvervspolitiske ordfører, hr. Kjelgaard, havde i Erhvervsbladet i går, nok er undgået hr. Ole Bernt Henriksens opmærksomhed, for dér siger hr. Kjelgaard, at mange virksomheder har problemer med at holde deres arbejdspladser intakte – myndighederne lukker mange arbejdspladser – og som det væsentlige eksempel nævner hr. Kjelgaard miljøloven, som hr. Ole Bernt Henriksen fra samme parti nu understreger er en aldeles udmærket lov. Det var interessant.

Margrete Auken (SF):

I den øjeblikkelige situation ligger næsten alle miljøsager fantastisk underdrejet. Det er meget svært at få rejst disse miljøsager rundt omkring, i hvert fald hvis det koster noget, og det er på den baggrund, at det har været meget magtpåliggende for socialistisk folkeparti som for andre partier, at man har sikret, at de mere naturbevidste, mere miljøbevidste grupper i befolkningen, som stadig væk er vågne over for det, der sker, får adgang til at være med til at behandle de sager, der er, og det vil sige, at de får adgang dels til at klage, når afgørelser går naturen imod, dels får indflydelse på miljøankenævnets sammensætning.

Det var sådan sidste forår, da vi vedtog havmiljøloven, at regeringen ikke kunne få flertal for sin lov, medmindre man ville give

det radikale venstre, VS og SF – det var i hvert fald de partier – et klart tilsagn om, at man ville ændre miljøankenævnets sammensætning, og at man ville forbedre klageadgangen, sådan at også organisationerne kunne få adgang til at klage.

Vi var dengang – og det kan man bebrejde os – godtroende nok. Vi tog imod det løfte, at den ændring ville gå igennem, og at der kun ville gå meget kort tid. Så kom altså dette forslag, hvor man atter en gang udskød revisionen af miljøloven. Jeg har andre grunde til ikke at være helt så bekymret over, at man udsætter den, og jeg skal lade være at gentage mine grunde – de er ikke venlige – men jeg vil her sige, at jeg ikke kan se, der overhovedet kan være noget teknisk i vejen for, at man på disse i en større administrationssammenhæng små punkter forbedrer miljøets vilkår.

Jeg vil derfor selvfølgelig anbefale det flertal, der dengang stod bag det løfte, som blev givet i forbindelse med havmiljøloven, at være så konsekvent, at det nu foretager denne justering, som vil komme miljøet til gode.

Jeg kan se af betænkningen, at udsigten til, at vi får et flertal for disse ændringer, er begrænset, og jeg vil derfor, inden vi går til afstemning, også lige bede ministeren gøre helt klart rede for, hvad det er for en fortolkning af løftet, der gælder.

Det lå dengang klart, at ministeren gav tilsagn om, at man ville gøre sammensætningen af miljøankenævnet bredere. Men det er lige så klart, at man forsøger at smutte fra det løfte, for i et af de svar, vi har fået fra ministeren, står der nu pludselig, at man vil forhandle sig frem til en afbalanceret løsning; så er man altid klar over, at der er ugler i mosen.

I betænkningen har man genoptrykt løftet fra havmiljøloven. Her står der, at ministeren er indstillet på en bredere sammensætning. Jeg vil gerne her helt klart have tilkendegivet, om ministeren vil sikre en bredere sammensætning eller han først skal være enig med landbrugsorganisationerne, Industrirådet og alle de andre, som bestemt ikke er interesserede i denne bredere sammensætning. Hvad er det, vi har fået løfte om? Ja, det ved vi godt. Men for nu at sige det lige ud, er vi blevet taget ved næsen for, jeg ved ikke hvilken gang, hvor vi troede, at det, der blev sagt, også var det, der var ment.